

[Finansministeren.]

optage saadanne meget store Laan inden for et bestemt ganske kort Tidsrum. I den Henseende mener jeg det rigtigt, at Regeringen ikke lægger et kunstigt Baand paa sig selv eller eventuelt efterfølgende Regeringer, men forbeholder sig sin naturlige Bevægelsesfrihed til at føre Statens Laanepolitik paa den Maade, der til enhver Tid tjener Statens og Samfundets Interesser bedst. Det maa jo afhænge af de til enhver Tid eksisterende økonomiske Forhold i Landet, hvorvidt det er forsvarligt i Løbet af kort Tid at udbyde meget store Statslaan. Jeg mener derfor, at man i første Række skal holde sig til de Afskrivninger paa Reguleringskontoen, der er reelle og endelige, medens man med Hensyn til de Laanemidler, jeg her har omtalt, bør stille sig noget afventende og foreløbig kun afskrive en Del af Beløbene, indtil man kan danne sig et sikrere Overblik over Udviklingen paa dette Omraade, der jo bl. a. ogsaa paavirkes af Eengangsskattens Betaling og dens likviditetsmæssige Konsekvenser.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ændrede Fradragsregler ved Beskatningen af fast Ejendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2765; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1707).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kolbjørn: Det af den højtærede Finansminister forelagte Lovforslag gaar blot ud paa en Forlængelse af den Ordning, der i Foraaret opnaaedes Enighed om ved Udvalgsbehandlingen her i Tinget, og det er en Selvfølge, at mit Parti kan give det sin Tilslutning, da Hensynet til at bevare de smaa Familiehuses skattemæssige Stilling og saa vidt muligt undgaa en Huslejestigning i Udlejningsejendomme, et Hensyn, som har været bestemmende for den midlertidige Ændring i Fradragsreglerne for faste Ejendomme, fortsat gør sig gældende.

Ved Lovforslagets første Behandling

den 7. Februar pegede jeg paa, at Forholdene i en Række bymæssigt bebyggede Landkommuner, særlig saadanne, som er beliggende umiddelbart op ad Hovedstaden eller de største Købstæder, vil gøre det naturligt at give disse Adgang til at benytte de højere Fradrag. Jeg forstod paa den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, at Overvejelserne om en Ordning i den Retning endnu ikke er afsluttet, men at Ministeren maaske vil være i Stand til at fremsætte Ændringsforslag med en saadan for Øje. Jeg vil derfor mene, at det vil være hensigtsmæssigt, at Lovforslaget gaar til en kort Behandling i et Udvalg, hvor man vil kunne drøfte den højtærede Ministers eventuelle Forslag til Fradragsreglerne for disse Kommuner, der reelt er Forstadskommuner.

I den Betænkning, Folketingsudvalget afgav den 14. Februar, henstillede det samlede Udvalg til Finansministerens Overvejelse at gennemføre en Nedsættelse af den ved Beregning af Værdien af Bolig i egen Ejendom anvendte Rentesats fra 6 pCt. til 5 pCt.; det er jo en ikke uvæsentlig Virkning af den forhøjede Vurdering, at Ejerens formelle skattepligtige Indtægt herved stiger. Da vi nu staar over for Indgivelse af nye Selvangivelser, beder jeg den højtærede Finansminister oplyse Tinget om, hvorvidt der er truffet nogen Afgørelse af dette Spørgsmaal.

Jensen-Broby: Dette Lovforslag angaar jo kun en Forlængelse af de højere Fradrag, som man har Lov til at foretage ved Beskatningen af fast Ejendom; det gjaldt for Statsbeskatningens Vedkommende kun for 1946 og for Kommunebeskatningen for Skatteaaret 1946—47. Man regnede i sin Tid med, at den store Skattekommission vilde foreslaa en Revision af Ejendomsbeskatningen og af Loven om den fælleskommunale Udligningsfond, og derfor blev de forhøjede Fradrag begrænset til at gælde saaledes som fastsat i Loven af 18. Februar 1946. Der er imidlertid intet Forslag kommet fra den store Skattekommission, og derfor er det foreliggende Lovforslag blevet fremsat, hvorefter Gyldigheden af Fradragsreglerne for kommunale Ejendomsskatters Vedkommende forlænges til den 31. Marts 1951.

Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale denne Forlængelse.

Jeg vil imidlertid ogsaa gerne knytte nogle Bemærkninger til det Spørgsmaal, der rejstes af det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, det ærede Medlem Hr. Kolbjørn, angaaende de bymæssige